

колко-то е сиромашество-то; но лошо-то употребленіе на нѣща-та е още повече безпокойственно; и заради това разумность-та е всегда едно неощняемо сокровище.

107. Смирение-то е едно средство силно, чрезъ кое-то можешъ да получишъ оноа, кое-то желаешъ.

108. Когда нѣкой познава добрѣ, за кои нѣща е искусенъ, никоя негова работа не ся случавя злѣ.

109. Не существува друго нѣщо, кое-то да може да отдалечи повече кого да е чедовѣка отъ тебе, колко-то много-то превозношеніе, гордость-та и тщеславіе-то.

110. Сребролюбивый гледа всегда велико опустошеніе въ къща-та си.

111. Колко-то повече желае нѣкой да ся присмива и ругае толкова повече злополучія наноси на себе си.

112. Кой-то е загубилъ срама, има мерво сердце-то си.

113. Велико безуміе е да отгоняваме лагодѣнія-та, кои-то други искать да учиятъ намъ; защото ще дойде време да ги ражмие и да не можеме да ги получиме.

114. Сиромаси-ге трѣба да изучавать науки-те за да станать богати, и богати-те